

KOWALOW (1) ai

N sg m kowâl(o)w.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przymiotnik dzierżawczy od „kował” ‘rzemieśnik zajmujący się kuciem’:

Wyrażenie: peryfr. »syn kowalow« = Chrystus; [fabri filius Vulg Matth 13/55 cf KOWAL znac. 1. CzechEp 65]: Kolędá. DZięcię fię vrodziło/ y Syn nam ieft dány/ A więc/ nie fyn kowalow/ iáko był názwany/ Ale Syn rzemieśniká/ co słońce z świtaniem Stworzył księżyc y gwiazdy GrabowSet K.

Cf [KOWALOWA], KOWALSKI

TZ